

Knjiga proroka Daniela - broj dvadeset četiri

Nimrod, Nabukodonor i Baltazar

Jeff Pippenger

2023-12-19

Knjige Daniela i Otkrivenja ista su knjiga, jednako sigurno kao što su Stari zavjet i Novi zavjet ista knjiga. Neposredno prije završetka vremena milosti Otkrivenje Isusa Krista biva otpečaćeno.

I reče mi: Ne zapečati riječi proročanstva ove knjige, jer vrijeme je blizu. Tko je nepravedan, neka i dalje čini nepravdu; i tko je nečist, neka i dalje bude nečist; i tko je pravedan, neka i dalje čini pravdu; i tko je svet, neka i dalje bude svet. I evo, dolazim brzo, i moja je plaća sa mnom, da uzvratim svakomu prema njegovu djelu. Ja sam Alfa i Omega, početak i svršetak, prvi i posljednji. Otkrivenje 22:10–13.

Biblijsko „pravilo prvoga spominjanja”, koje uključuje istinu da je svršetak neke stvari prikazan njezinim početkom, naglašava značenje prva tri poglavlja knjige Daniela, jer su ona prva istina spomenuta u knjizi koja je knjige Daniela i Otkrivenja. Isus je Alfa i Omega, stoga početak knjige koja je knjige Daniela i Otkrivenja mora predstavljati istinu koja je otpečaćena na svršetku. Na jednoj razini, dakle, istina koja je otpečaćena jest vječno evanđelje anđela iz četrnaestoga poglavlja Otkrivenja.

Otkrivenje Isusa Krista, koje se uvodi u prvom retku prvoga poglavlja Otkrivenja, poruka je koja se treba prenijeti crkvama kada je „vrijeme blizu“, a vrijeme koje je „blizu“ u prvom poglavlju Otkrivenja mora biti isto ono vrijeme koje je „blizu“ neposredno prije nego što se u dvadeset drugom poglavlju Otkrivenja zaključi vrijeme milosti.

Otkrivenje Isusa Krista, koje mu daje Bog da pokaže svojim slugama što se ima uskoro zbiti; i on ga posla i obznani po svome anđelu svome sluzi Ivanu, koji posvjedoči za riječ Božju i za svjedočanstvo Isusa Krista, i za sve što je vidio. Blago onomu koji čita i onima koji slušaju riječi ovoga proroštva i drže što je u njemu napisano, jer je vrijeme blizu. Otkrivenje 1,1-3.

Poruka koja je posljednja poruka, koja se otpečaćuje neposredno prije nego što se zatvori vrijeme milosti, kada je „vrijeme blizu“, jest poruka pozne kiše drugoga anđela i Ponoćnog pokliča. To je istina povezana sa „skrivenom poviješću“ Sedam gromova. To je otkrivenje „osmoga koji je od sedmorice“, a zlatna nit koja sva ta dragocjena otkrivenja utka zajedno u prekrasnu haljinu Kristove pravednosti jesu „dragocjenih“ „sedam vremena“ iz Levitskog zakonika dvadeset šest. Prvo poglavlje Daniela, a zatim ponovno, prvo do treće poglavlje Daniela, jest ta poruka. „Tajna“ drugoga poglavlja također je ta poruka.

Prvo poglavlje Daniela predstavlja poruku prvoga anđela, i kao što su svi proročki putokazi svih triju anđeoskih poruka sadržani u poruci prvoga anđela u četrnaestom poglavlju Otkrivenja, tako su svi proročki putokazi svih triju poruka sadržani u prvom poglavlju Daniela. Ti su elementi trostupanjski proces kušnje, koji u prvom poglavlju Daniela predstavlja kušnju u pogledu prehrane, nakon koje slijedi vizualna kušnja, što vodi do lakmus-kušnje. Prvo poglavlje, promatrano u

odnosu na drugo i treće poglavlje, predstavlja kušnju u pogledu prehrane, a drugo poglavlje vizualnu kušnju, i treće poglavlje lakmus-kušnju. Tri anđeoske poruke iz četrnaestog poglavlja Otkrivenja, i prvo do treće poglavlje Daniela, pružaju četiri svjedoka o trostupanjskom procesu kušnje.

Četvrto i peto poglavlje Daniela predstavljaju vrlo duboku crtu proročke povijesti. Crta koju tvore ta dva poglavlja sadrži najmanje šest različitih proročkih crta. Jedna od tih proročkih crta započinje godine 723. pr. Kr. i nastavlja se sve do nedjeljnog zakona. Druga od tih šest crta predstavlja povijest od 1798. godine pa sve do nedjeljnog zakona, a u toj su crti istodobno prikazane tri proročke crte: crta zvijeri iz zemlje (Sjedinjene Države), zatim crta protestantskog roga, kao i crta republikanskog roga. One zajedno uspostavljaju petu crtu na početku proročke crte Sjedinjenih Država. Ta crta označava otpečaćivanje sedmog, osmog i devetog poglavlja Daniela godine 1798. Na završetku proročke crte Sjedinjenih Država nastaje šesta crta, koja označava otpečaćivanje desetog, jedanaestog i dvanaestog poglavlja 1989. godine.

Početak proročke linije zemaljske zvijeri, kako je prikazana u četvrtom poglavlju Daniela, označen je simbolom „sedam vremena“, a završetak proročke linije zemaljske zvijeri također je označen simbolom „sedam vremena“. Početak i završetak razdoblja povijesti koje je predstavljeno otpečaćenjem sedmog, osmog i devetog poglavlja također su označeni simbolom „sedam vremena“. Početak i završetak razdoblja povijesti koje je predstavljeno otpečaćenjem desetog, jedanaestog i dvanaestog poglavlja Knjige proroka Daniela također su označeni simbolom „sedam vremena“.

Završetak razdoblja povijesti koje je započelo kada su sedmo, osmo i deveto poglavlje Daniela bili otpečaćeni „u vrijeme svršetka“ 1798. godine, bio je 1863. Početak razdoblja povijesti koje je započelo kada su deseto, jedanaesto i dvanaesto poglavlje Daniela bila otpečaćena „u vrijeme svršetka“ bio je 1989. Od 1863. do 1989. iznosi sto dvadeset i šest godina. Sto dvadeset i šest godina jest desetina, odnosno desetak, od tisuću dvjesto šezdeset godina. Broj sto dvadeset i šest stoga je simbol tisuću dvjesto šezdeset godina, koje predstavljaju „pustinju“, a ona je pak simbol dvije tisuće petsto dvadeset godina „sedam vremena“.

Ta stvarnost pokazuje da su u povijesti zemaljske zvijeri, u pokretu prvoga anđela na početku, a zatim u pokretu trećega anđela na svršetku, i jedan i drugi obilježeni na svojim počecima i svršecima sa „sedam vremena“. A razdoblje između ta dva pokreta, koje ih povezuje u cjelinu, također je predstavljeno sa „sedam vremena“.

Bez primjene biblijske metodologije „redak na redak“ nemoguće je vidjeti i razumjeti ovu vrstu otkrivenja, jer bez te metodologije zapečaćena knjiga mogla bi biti dana nekome tko je obrazovan u umijeću teologije, a potom bi od njega moglo biti zatraženo objašnjenje što znači knjiga koja je bila zapečaćena. Ponos njegova vlastitog mišljenja naveo bi ga da istakne kako se zapečaćena knjiga ne može razumjeti, jer je bila zapečaćena. Tada biste mogli uzeti tu zapečaćenu knjigu i dati je jednome od stada kojim upravlja i koje je uškopljeno od strane toga prosvijetljenoga, a stado, koje se udobno naviknulo blagovati jela basni s teologova stola, odbilo bi primijeniti zapečaćenu knjigu, jer vrlo dobro zna da su samo oni koji su članovi teološkoga Sinedrija postavljeni

odlučivati o tome što je istina.

„Stanite i čudite se, vičite i plačite; pijani su, ali ne od vina; teturaju, ali ne od opojna pića. Jer je Gospod izlio na vas duh duboka sna i zatvorio vaše oči; proroke i vaše glavare, vidiocce, pokrio je. I sve vam je viđenje postalo kao riječi zapečaćene knjige, koju ljudi daju učenomu govoreći: Čitaj ovo, molim te; a on kaže: Nisam učen.“

„Stoga Gospod govori: Budući da mi se ovaj narod približava svojim ustima i svojim me usnama časti, a srce je svoje udaljio od mene, i strah njihov prema meni naučen je po ljudskoj zapovijedi, zato, evo, nastaviti ću činiti čudesno djelo i čudo, jer će mudrost njihovih mudraca propasti, i razum njihovih razboritih bit će sakriven. Jao onima koji duboko nastoje sakriti svoj naum od Gospoda, i djela su njihova u tami, pa govore: Tko nas vidi, i tko nas poznaje? Doista, vaše izvrćanje stvari bit će smatrano kao lončarska glina; jer hoće li djelo reći o onome koji ga je načinio: Nije me načinio? ili će oblikovana stvar reći o onome koji ju je oblikovao: Nije imao razuma?“

„Svaka će se riječ od ovoga ispuniti. Ima onih koji ne ponizuju svoja srca pred Bogom i koji neće hoditi u pravednosti. Oni skrivaju svoje prave namjere i ostaju u zajedništvu s palim anđelom, koji ljubi i čini laž. Neprijatelj stavlja svoj duh na ljude koje može upotrijebiti da prevare one koji su djelomično u tami. Neki se sve više prožimaju tamom koja prevladava te istinu stavljaju na stranu radi zablude. Došao je dan na koji je proroštvo ukazivalo. Isus Krist nije shvaćen. Isus Krist njima je bajka. U ovoj fazi zemaljske povijesti mnogi postupaju kao pijani ljudi. ‘Stanite i čudite se, vičite i plačite; pijani su, ali ne od vina; teturaju, ali ne od žestoka pića. Jer Jahve je izlio na vas duh duboka sna i zatvorio vam oči. Proroke i vaše glavare, vidiocce, pokrio je.’ Na mnogima je duhovno pijanstvo koji misle da su narod koji će biti uzvišen. Njihova je vjerska vjera upravo onakva kakvom je prikazana u ovom Pismu. Pod njegovim utjecajem ne mogu hoditi pravo. Na svojem putu djelovanja čine krive staze. Jedan pa drugi, zanose se amo-tamo. Gospodin ih promatra s velikim sažaljenjem. Put istine nisu upoznali. Oni su znanstveni spletkari, a oni koji su mogli i trebali pomoći, zbog jasna duhovnog vida, i sami su prevareni i podupiru zlo djelo.“

“Događaji ovih posljednjih dana uskoro će poprimiti odlučan oblik. Kada se ove spiritističke obmane razotkriju kao ono što doista jesu,—tajno djelovanje zlih duhova,—oni koji su u njima sudjelovali postat će poput ljudi koji su izgubili razum.

„Stoga Gospod govori: Budući da mi se ovaj narod približava svojim ustima i usnama me časti, ali je srce svoje udaljio daleko od mene, i strah njegov prema meni naučen je po zapovijedi ljudskoj, zato, evo, nastaviti ću činiti čudesno djelo među ovim narodom, doista čudesno djelo i čudo; jer će propasti mudrost njihovih mudraca, i razum njihovih razboritih bit će sakriven. Jao onima koji duboko nastoje sakriti svoj naum od Gospoda, i čija su djela u tami, i koji govore: Tko nas vidi? i tko nas poznaje? Zaista, vaše izvrćanje stvari bit će cijenjeno kao lončarska glina; jer hoće li djelo reći o onome koji ga je načinio: Nije me načinio? ili će oblikovano reći o onome koji ga je oblikovao: Nije imao razuma?“

„Pokazano mi je da smo u svojem iskustvu bili i da jesmo suočeni upravo s ovakvim stanjem stvari. Ljudi koji su imali veliku svjetlost i čudesne prednosti prihvatili su riječ vođa koji sebe

smatraju mudrima, koji su bili uvelike obdareni i blagoslovljeni od Gospodina, ali koji su se sami istrgnuli iz Božjih ruku i svrstali se u redove neprijatelja. Svijet treba biti preplavljen uvjerljivim zabludama. Jedan ljudski um, prihvaćajući te zablude, djelovat će na druge ljudske umove, koji su dragocjene dokaze Božje istine pretvarali u laž. Te će ljude zvesti pali anđeli, premda su trebali stajati kao vjerni stražari, bdijući nad dušama kao oni koji moraju položiti račun. Odložili su oružje svojega ratovanja i priklonili se zavodljivim dusima. Oni poništavaju Božji savjet i odbacuju njegove opomene i ukore te su izravno na Sotoninoj strani, slušajući zavodljive duhove i nauke đavolske.”

„Duhovno pijanstvo sada je obuzelo ljude koji ne bi smjeli posrtati kao ljudi pod utjecajem žestoka pića. Zločini i nepravilnosti, prijevara, obmana i nepošteno postupanje ispunjavaju svijet, u skladu s naučavanjem vođe koji se pobunio na nebeskim dvorovima.“

„Povijest će se ponoviti. Mogla bih točno navesti što će biti u bliskoj budućnosti, ali vrijeme još nije došlo. Likovi mrtvih pojavit će se, posredstvom lukavog Sotonina sredstva, i mnogi će se povezati s onim koji ljubi i čini laž. Upozoravam naš narod da će se upravo među nama neki odvratiti od vjere i pristati uz zavodljive duhove i nauke đavolske, te će zbog njih istina biti zloslutno ocrnjena.“ Battle Creek Letters, 123–125.

Prvo poglavlje Daniela, koje predstavlja poruku prvoga anđela iz Otkrivenja četrnaest, podudara se s početnom poviješću zemaljske zvijeri. Prvo, drugo i treće poglavlje Daniela, koja predstavljaju poruke sva tri anđela iz Otkrivenja četrnaest, podudaraju se sa završetkom Sjedinjenih Država. Nebukadnezar predstavlja povijest prvoga anđela i prvo poglavlje Daniela. Baltazar predstavlja povijest trećega anđela i prva tri poglavlja Daniela.

„Posljednjem vladaru Babilona, kao u praslici njegovu prvome, došla je presuda božanskoga Stražara: ‘O kralju, ... tebi se govori; kraljevstvo je odstupilo od tebe.’ Daniel 4:31.” Proroci i kraljevi, 533.

U sljedećem ćemo članku nastaviti naše proučavanje Nabukodonozora i Baltazara.

„Baltazar, zadivljen ovim prikazom Božje sile, koji je pokazivao da su imali Svjedoka, premda to nisu znali, imao je velike prilike upoznati djela živoga Boga, i Njegovu silu, te vršiti Njegovu volju. Bio je povlašten velikim svjetlom. Njegov djed, Nabukodonor, bio je opomenut na svoju pogibelj da zaboravi Boga i proslavlja samoga sebe. Baltazaru je bilo poznato njegovo izgnanstvo iz društva ljudi i njegovo društvo sa zvijerima poljskim; a te činjenice, koje su mu trebale biti poukom, on je zanemario, kao da se nikada nisu dogodile; i nastavio je ponavljati grijehe svoga djeda. Usudio se počiniti zločine koji su navukli Božje sudove na Nabukodonozora. Bio je osuđen ne samo zato što je sam činio zlo, nego i zato što nije iskoristio prilike i sposobnosti da, ako bi ih njegoval, bude ispravan.” Testimonies to Ministers, 436.